

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.2450

Dosar nr.1624/57/2007

Ședința publică de la X 2008

Președinte: X	- judecător
X	- judecător
X	- judecător
X	- magistrat asistent

La X 2008 s-a luat în examinare recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X, în numele și pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr.3/F/CA din X.2008 a Curții de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 5 iunie 2008, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 12 iunie 2008.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Curtea de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr.X/F/CA din X.2008, a admis acțiunea formulată de reclamanta S.C. „X” SRL X în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, având ca obiect anularea deciziei nr.X din X.2007 emisă de pârâță, admiterea contestației formulate de reclamantă și anularea actelor de constatare vamală nr.X din X.2007 și nr.X din X.2001 emise de Biroul Vamal X. A constatat de asemenea, că obligațiile de plată din actele atacate au fost stabilite irevocabil prin decizia penală nr.X/R/2003 a Curții de Apel X, în cuantum de X lei și majorările de întârziere aferente până la efectuarea plății, în sarcina inculpaților X și, obligând pârâțul la X lei cheltuieli de judecată.

Instanța a reținut în acest sens că, prin actele constatatoare sus menționate, organele vamale au stabilit în sarcina reclamantei obligațiile de plată constând în X lei drepturi vamale și X lei contravaloarea marfă, în total X lei, ca urmare a sustragerii unor mărfuri de la vămuire, iar prin decizia nr.X/ 2001 Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a suspendat soluționarea contestației formulate de societatea reclamantă, până la pronunțarea unei soluții definitive în procesul penal în care Direcția Regională Vamală X s-a constituit parte civilă cu suma de X lei.

Instanța a mai reținut că, în condițiile în care latura civilă a dosarului penal s-a soluționat prin obligarea inculpaților la plata sumei de X lei, iar diferența de X lei reprezintă valoarea mărfii deja confiscate, rămâne în sarcina reclamantei o obligație de plată în cuantum de X lei, reprezentând valoarea taxelor vamale neachitate.

Reținând că, potrivit art.214 alin.4 din O.G. nr.92/2005, hotărârea definitivă a instanței penale, prin care se soluționează acțiunea civilă, este opozabilă organelor fiscale competente să soluționeze contestațiile privind sume pentru care statul s-a constituit parte civilă, instanța de fond a apreciat că demersul reclamantei de a solicita anularea actelor constatatoare este legal și, pe cale de consecință, este greșită soluția pârâtei de respingere a contestației formulate de reclamantă, ca rămasă fără obiect.

Față de aceste considerente, instanța de fond a dispus admiterea acțiunii în temeiul art.2 și art.18 alin.1 din Legea nr.554/2004, admiterea contestației și anularea actelor administrativ fiscale contestate, constatând totodată că obligațiile de plată din actele vamale au fost stabilite, irevocabil, de instanța penală, în sarcina inculpaților.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat recurs Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X care, fără să-și încadreze criticile în cazurile prevăzute la art.304 sau art.304¹ din Codul de procedură civilă, a susținut că soluția instanței de fond este nelegală și netemeinică, dispozițiile art.214 alin.(4) din Codul de procedură fiscală fiind aplicate greșit, iar anularea actelor administrativ-fiscale a fost dispusă cu ignorarea art.141 alin.(3) din Codul de procedură fiscală potrivit căroră modificarea titlului de creanță atrage modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.

Totodată, în conținutul cererii de recurs se menționează că datoria vamală de X lei a fost încasată de la inculpații X și Ignat X.

Recursul este întemeiat pentru motivele care vor fi prezentate în continuare.

Așa cum rezultă din prezentarea rezumativă făcută mai sus, în cauză este necontestat că datoria vamală stabilită prin actele de constatare nr.X și nr.X din X 2001 este de X lei, iar diferența de X lei reprezintă contravaloarea mărfurilor sustrase de la vămuire care au fost confiscate.

De asemenea, este necontestat că prin Decizia nr.X/R/2003 pronunțată de Curtea de Apel X inculpații X și X, administratori ai societății comerciale intimate, au fost condamnați pentru săvârșirea mai multor infracțiuni și obligați în mod solidar la plata sumei de X lei, sumă care, potrivit propriilor susțineri ale recurente, a și fost executată.

Instanța de fond a anulat actele de constatare vamală cu motivarea că, față de soluția instanței penale, menținerea lor nu se mai justifică, concluzie care este lipsită de temei în raport cu principiul că legalitatea și, respectiv, nelegalitatea actelor administrative trebuie verificată la data emiterii acestora.

Or, este de necontestat că toate constatările făcute de organele de control și consemnate în actele de constatare nr.X și nr.X din X 2001 au fost reale și au constituit probe și pentru stabilirea răspunderii penale, cât și pentru soluționarea laturii civile a procesului penal.

Pe de altă parte, potrivit prevederilor art.214 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.

Astfel fiind, organul fiscal competent cu soluționarea contestației împotriva celor două acte de constatare vamală trebuia să constate că, din valoarea sumelor de recuperat, suma de X lei fusese deja executată în baza unui alt titlu executoriu – Decizia nr.X/R/2003, iar suma de X lei reprezintă contravaloarea mărfurilor sustrase de la vămuire care au fost deja confiscate.

Pe cale de consecință, instanța de fond avea temei să anuleze doar parțial actele de constatare și anume numai în ceea ce privește

stabilirea că sumele de mai sus constituie obligații bugetare de executat, restul constatărilor fiind legale și temeinice.

În concluzie, având în vedere dispozițiile art.304¹ din Codul de procedură civilă și considerentele de mai sus, recursul va fi admis, sentința atacată va fi casată și, rejudecând cauza, acțiunea va fi admisă în parte, în sensul că Decizia nr.X/2007 va fi anulată, iar contestația fiscală va fi admisă în parte, cu consecința anulării parțiale a actelor de constatare vamală, în sensul arătat mai sus, constatându-se că suma de X lei datorii vamale a fost executată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X, în numele și pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr.3/F/CA din 21 ianuarie 2008 a Curții de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată.

Admite în parte acțiunea, în sensul că anulează decizia nr.X/2007 și admite în parte contestația și anulează parțial actele de constatare nr.X din X.2001 și nr.X din X.2001 în ceea ce privește suma de X lei, reprezentând contravaloarea de X lei, reprezentând contravaloarea mărfurilor confiscate.

Constată că suma de plată de X lei, datorii vamale a fost executată de organele fiscale în baza deciziei nr.X/R/2003 a Curții de Apel X

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi X 2008.

JUDECATOR, JUDECATOR, JUDECATOR,
X X X

MAGISTRAT ASISTENT,
X